

РЕШЕНИЕ

№ 4485

гр. София, 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 05.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5198** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 205, ал.5 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).

Образувано е по жалба на П. И. И.- Х., като родител и законен представител на малолетния Н. Н. Х., срещу Заповед № 985-765/19.04.2019г. на Директора на 142 Основно училище „В. Х.“- С., с която на основание чл.199, ал.1, т.3 от ЗПУО, във връзка с Наредбата за приобщаващо образование от 20.10.2017г. на МС и във връзка с чл.34, ал. 1, ал. 2, ал. 4, ал. 5 и ал. 7 от Правилника за дейността на училището на Н. Н. Х., като ученик в 5а клас, е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ със срок до края на учебната 2018 / 2019 г.

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна. Сочи се, че заповедта е немотивирана, тъй като в нарушение на чл. 59, ал. 2, т.4 от АПК в нея не са посочени фактическите основания за издаването ѝ. Като процесуално нарушение е посочено, че не е изпълнено изискването на чл. 204, ал. 1 от ЗПУО за уведомяване на Дирекция „Социално подпомагане“, което според жалбоподателя е засегнало правото на защита на наказания ученик. Счита, че санкцията е наложена преди изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика. Наложена с оспорения акт санкция е в противоречие с разпоредбата на чл. 200, ал. 5 от ЗПУО. Иска се заповедта да бъде отменена. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът Директор на 142 Основно училище „В. Х.“ – С. (ОУ „В. Х.“), чрез

процесуалния си представител адв. А. изразява становище за неоснователност на подадената жалба. В писмена защита от 12.05.2021г. сочи, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазена административна процедура, мотивирана както в самия акт, така и в административната преписка, която я предхожда, със съответните материално – правни предпоставки. Моли заповедта да бъде оставена в сила. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

На 06.03.2019 г. до директора на 142 ОУ „В. Х.“ е изпратен Доклад с вх. 1580 от учители, преподаващи на 5 а клас в училището. В доклада се съдържа информация относно поведението на Н. Н. Х., ученик в 5 а клас, а именно: ученикът системно не изпълнява задачите в часовете, поставени на целия клас; не се подготвя за заниманията; по време на час използва различни устройства за игра, в нарушение на правилника за вътрешни ред; демонстративно се разхожда из класната стая в часовете и напуска часа без разрешение на учителя; нагрубява системно съучениците си, използва нецензурни думи и често проявява агресия към ученици и учители. В доклада е посочено, че са провеждани множество разговори с ученика, с родителите му както и че Н. е консултиран от педагогически съветник и училищен психолог. При всеки разговор ученикът обещавал, че ще поправи поведението си, но без резултат. В заключение е изложено, че с поведението си Н. Х. пречи на учебния процес в класа, а непредвидимите му действия могат да доведат до по -сериозни последици за съучениците му.

На 07.03.2019г. е проведен среща по повод поведението на ученика между ръководството на 142 ОУ, клиничен психолог, работещ с Н. Х. и учителите преподаващи в 5 а клас. На срещата са взети решения, обективирани в Протокол с вх. №1586/07.03.2019г.

С вх. №1627/12.03.2019г. в деловодството на 142 ОУ е получен доклад от П. Ф., учител по математика и информационни технологии, относно поведението на ученика Н. Х. от 5 а клас, по време на часа по математика. Посочено е, че ученикът е закъснял за часа с около 5-7 мин., влязъл в стаята и се насочил към мястото си, като междуременно, преминавайки покрай съучениците си е бутнал пет ученика. Стигайки до мястото си е взел якето и раницата си, като без да отговори на въпросите на учителя е напуснал стаята. За случаят е уведомен класният ръководител и педагогическия съветник.

На 12.03.2019 г. е проведено заседание на Педагогическия съвет на 142 ОУ (Протокол №4). По т.2 от дневния ред е проведена дискусия за проблеми в учебно-възпитателната работа, касаеща 5 клас и по – конкретно поведението на Н. Х.. Дадено е предложение за започване на процедура за налагане на санкция „предупреждение за преместване в друго училище“. От общо 48 присъстващи педагогически специалисти с 48 гласа „за“, 0 гласа „против“ и 0 гласа „въздържали се“, предложението е прието.

Проведена е консултация между Н. Х. и педагогическия съветник на 142 ОУ,

резултатите от която са обективирани в Протокол от 18.03.2019 г.

Постъпил е Доклад с вх. №1875 от 29.03.2019 г. от педагогическия съветник относно наблюдение на поведението на Н. Х.. В доклада е посочено, че поведенческите прояви на ученика са зачестили, последният не успява да контролира гнева си, бързо избухва, решава проблемите си със сила или използва обидни и нецензурни думи, продължава с провокациите спрямо съучениците си, няма приятели в училище, не намира правилен подход към съучениците си. Съобщава се и за оплаквания от учители, преподаващи на 5а клас. По време на консултациите с педагогическия съветник често е избухлив и несдържан. В стремежа си да оправдае дадена постъпка, предпочита да излъже. Дава обещания да поправи поведението си, но не се забелязва промяна.

За предложението, респ. за откритата процедура по налагане на санкция, с уведомително писмо с изх. № 255/03.04.2019 г. са уведомени родителите на Н. Х..

С писмо изх. № 256/03.04.2019 г. директорът на 142 ОУ е уведомил ДСП К. село за откритата процедура по налагане на санкция на Н. Х. и насроченото заседание на Педагогическия съвет.

На 09.04.2019г. е проведена е среща по чл. 204, ал. 3 от ЗПУО с ученика в присъствието на директора, учители, работещи с 5 а клас, инспектор Д. към 06 РУ-СДВР, секретар на Местната комисия за борба срещу противообществени прояви на малолетни и непълнолетни (МКБППМН), район К. село и родителите на ученика (протокол № 1954/09.04.2019г.). На Н. Х. е дадена възможност да обясни причините за поведението си. Родителите са уведомени за датата на Педагогическия съвет (ПС), на който ще бъде разгледано предложението за налагане на санкция. Последвала е и покана към всички участници в срещата да присъстват на ПС.

Постъпило е писмо с вх. №1948 от 09.04.2019г. от секретаря на МКБППМН, съдържащо данни за лоша дисциплина и неспазване на правилника на 132 СУ и наложените на ученика възпитателни мерки. Посочено е, че възпитателните мерки не са оказали влияние върху поведението на Н. , като последният не се е приобщил към училищната среда.

На 11.04.2019г. са изпратени уведомителни писма с изх. №262 и изх. №263 от същата дата до Дирекция „Социално подпомагане“, отдел „Закрила на детето“ и родителите на Н. Х., с покана да вземат участие по процедурата по обсъждане на предложената санкция в заседанието на ПС, както и да изразят становище.

С вх. № 1998/15.04.2019г. до ПС на 142 ОУ е постъпило становище от класния ръководител на 5 а клас, във връзка с предложение за санкция на Н. Х..

На 18.04.2019 г. е проведен Педагогически съвет, като в дневния ред за заседанието по т. 1 е включено обсъждане на предложението за налагане на санкция. Резултатите от проведеното заседание на Педагогическия съвет са обективирани Протокол № 6 от 18.04.2019 г. (л.85 и сл. по делото). На същата дата е получено становище от родителите на ученика, в което последните заявяват, че не са съгласни с налагането на санкцията, тъй като не са изчерпани механизмите за въздействие върху вътрешната мотивация и преодоляване на проблемното поведение на ученика.

Въз основа на така проведеното производство е издадена оспорената заповед, с която на Н. Х., основание чл. 259, ал. 1 и чл. 199, ал. 1, т.3 от ЗПУО, чл. 58 от Наредба за приобщаващо образование при условията на чл. 65 и чл. 67 от същата наредба, чл. 34, ал 1, л. 2 ал. 4, ал. 5 и ал. 7 от Правилника за дейността на училището, във връзка с предложението на ПС на 142 ОУ, Протокол №4/12.03.2019г. и решение на

Педагогическият съвет /протокол № 6 от 18.04.2019 г./ е наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ за учебната 2018/2019 г. за системно нарушаване на Правилника за дейността на училището, изразяващо се в следните допуснати провинения: безпричинно напускане на учебните часове, прояви на насилие и тормоз, създаване на пречки за учителя при изпълнение на служебните му задължения, използване на мобилно устройство по време на час, без разрешение от учителя и неуважително отношение към учителите. Заповедта е връчена на 22.04.2019 г.

По делото са разпитани свидетелите С. А. С. и М. М. Радиева. Съдът кредитира показанията им като логични, последователни и обективни.

Свидетелят С. посочи, че от 19 г. и 8 месеца работи като инспектор детска педагогическа стая в Об - РУ С. и отговаря за района, в който живее малолетният. Познава Н. Х. от 2018 г., когато е поканен на възпитателно дело в местната Комисия за борба с противообществени прояви — район „К. село“ — за гледане на възпитателно дело на същото лице. Поводът е подаден сигнал. Тогава въпросният малолетен е учил в 132 СУ и от там е подаден сигналът за лошо поведение, нецензурни думи и обиди към други ученици. След като това детето е било преместено в 142 ОУ, свидетелят е получил покана от директорката на училището, по повод разглеждане поведението на въпросния малолетен. Посочено е, че два пъти ученикът е обявяван за издирване официално, с телеграми. През месец април 2019 година в 00,45 ч. патрул на 6 — РУ, обхождайки маршрута вижда лице, което виждайки кола с инициали започва да тича, колегите го настигат и установяват, че е малолетният Н., който е заявил, че е избягал от вкъщи. В 142 ОУ свидетелят е участвал един път на съвместна среща и в една такава среща за същото дете, в Отдел „Закрила на детето“.

На 05.03.2019 г. е проведена среща в Отдел „Закрила на детето“, на която са присъствали родителите, директора на Дирекция „СП“, Отдел „Закрила на детето“, социален работник и клиничен психолог.

Свидетелката М. М. Радиева, учител по технологии и предприемачество в 142 ОУ „В. Х.“, познава ученика Н. Х., тъй като му е преподавала в 1 клас. Може би ноември, декември месец на 2018 г., влизайки в класната стая в началото на учебния час е видяла, че катедрата е полята с вода. Попитала кой го е направил и всички ученици казали, че Н. го е извършил. Той реагира с думите: „Винаги аз съм виновен, нали аз съм ви виновен за всичко.“ В следващия момент хвърля от крайната част на стаята към учителката бутилка с минерална вода, която ударила часовник закачен на стената. Часовникът паднал на около 20 см. от учителката и се счупил. Свидетелят посочва, че имало доста случаи на съвети и социални срещи, в които са се коментирали прояви на Н., с цел подобряване на неговото поведение. Свидетелката сочи, че няма информация дали Н. страда от някакво заболяване, което да провокира такова поведение. Единствено на срещата, на която е присъствала е имало психолог, който е бил нает от родителите му.

За изясняване на спора от фактическа страна, по делото е прието заключение на комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза, изготвена от вещите лица д-р Г. К. и д-р Д. Босилков, не оспорено от страните, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещите лица и обясненията, дадени от тях в съдебно заседание се установява следното:

Към момента на изследването Н. Х. няма психиатрични заболявания, налице са

темпераментни особености с по- изразена импулсивност, докачливост, данни за известен дефицит във вниманието, които не покриват диагностичните критерии за заболяване. Към момента приема несистемно Невротоп ретард 2 x 300 мг, С. 1 мг вечер за „контрол н импулсивността“. Консултациите с детски психиатър са веднъж годишно, което подкрепя теорията за опит за изолирано потискане на отделни темпераментни черти, без истински терапевтични очаквания. Дефицити в емоционално- волевата сфера са налице, но не до степен на увреда, която да води до липса на пълен контрол върху действията. Не случайно в момента не се съобщава за поведенчески проблеми, напротив твърди се, че функционира много добре в новата спортна, училищна среда. Стресовите ситуации не се отразяват добре на децата като цяло. При деца с дефицит с емоционално-волевата сфера и ексекутивни нарушения, може да се провокират по-изразена тревожност, през раздражителност до гняв, както и по- изразени поведенчески проблеми. При Н. Х. липсват данни за актуално психично заболяване, възможно е съчетанието от темпераментни особености, жизнения път, начинът и стила на отглеждане, евентуално стигматизиращо отношението на децата в предходните училища да са провокирали тревожност и активно, но изолирано предизвикателно поведение в конкретната училищна среда.

Към момента на налагане на наказанието, което е април 2019 г. в медицинската документация, има описано разстройство в привързаността. Вещите лица считат, че не може да бъде поставена такава диагноза, тъй като това не е заболяване, което е в определени граници, в определен възрастов период - диагностичните критерии не отговарят на анамнезните данни, така че тази диагноза не е правилно поставена и към онзи момент и въобще. Разстройството на привързаността е заболяване, което започва още в ранните години около 3-4 годишна възраст и то е перманентно - продължава през целия жизнен път на човека. Не е нещо, което е в определен възрастов период.

Работата с психолог е терапията, която се препоръчва за такъв вид проблем, но от анамнезата и от цялата медицинска документация няма основание въобще да се постави такава диагноза. За първи път помощ са потърсили родителите на осем годишна възраст, което е далеч от периода, в който започва това заболяване. До тогава те описват една добра адаптация, добро функциониране. Разстройството в привързаността не започва на осем години, то започва в много по-ранните години. Другият диагностичен критерии, който е изключително важен е, че състоянието нарушава функционирането във всички видове среди в училищната, в семейната, в спортната, а родителите описват, че това е само изолирано поведение в училищна среда и няма всъщност и в анамнезата и всички данни не потвърждават тази диагноза - не отговарят на диагностичните критерии. Има критерии и минимум от симптоми, които трябва да се покриват. В съдебно психологично-психиатричното обсъждане е посочено какви са критериите за поставяне на диагнозата по Темпо 2-12, което е основният критерии за поставяне на диагноза. Това, което е написано възниква през първите 5 години от живота - тук отсъства, което е първият основен критерии. Показва тенденция към персистиране, може да има периоди с по- добро функциониране, по-лошо. В случая се наблюдава, че при промяна на средата поведението се променя драстично, т.е. вторият основен критерии липсва.

В първия амбулаторен лист с поставена диагноза е от невролог. Тези заболявания не са обект на диагностициране и лечение на невролозите - това е психиатрична диагноза. Вещите лица сочат, че Н. не е имал психично разстройство, а проблемна реадaptация във въпросното училище, с поведенчески проблеми и тревожност.

По делото са приложени: План за обща подкрепа за личностното развитие на Н. Х., утвърден със Заповед №685-557/26.02.2019г., на директора на 142 ОУ; Амбулаторни листи (л.29-34 по делото); Доклад от класния ръководител на 5 а клас, относно ресурсно подпомагане на Н. Х. (л.48 по делото); Заявление с вх. № 660/27.11.2018г. от П. Х.- родител; Заповед №511-382/16.01.2019г. за налагане на санкция „забележка“ (л.57 по делото); Заповед №512-383/16.01.2019г., с която е определен екип за обща подкрепа на ученика (л.58 по делото).

При така установената фактическа обстановка, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Заповедта е издадена от компетентен орган - Директорът на 142 ОУ „В. Х.“, съгласно разпоредбата на чл. 203, ал.1 от ЗПУО.

Противно на твърденията на оспорващия, спазено е и изискването за форма на административния акт - чл. 146, т.2, вр. чл. 59 АПК, съгласно общите изисквания на АПК актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, адресатът му, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му, както и специалните изисквания на чл.205, ал.1 и ал.2 от ЗПУО – във формата на мотивирана заповед, съдържаща видът на санкцията, срокът и мотивите за налагането ѝ. Фактическите обстоятелства се съдържат в множество документи по преписката. Съгласно трайната практика на настоящия съд и ВАС мотивите за издаване на един индивидуален административен акт могат да се съдържат в други документи по преписката /в този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/. Не представлява нарушение на процесуалните правила липсата на изписани мотиви в настоящия случай, доколкото останалите документи по преписката са били на разположение на жалбоподателя и същият е могъл адекватно да организира защитата си.

Процедурата за налагане на санкции е подробно разписана в Глава IX, Раздел III "Санкции на учениците" от ЗПУО, както и в Наредбата за приобщаващото образование, приета с ПМС №232/20.10.2017 г. Същите са възпроизведени и в Правилника за устройството и дейността на училището.

При издаването на заповедта са спазени административно-производствените правила, предвидени в чл.199 и сл. от ЗПУО.

Производството е започнало по постъпил Доклад с вх. 1580/06.03.2019 г от учители, преподаващи на 5 а клас в училището. В доклада се съдържа информацията относно поведението на Н. Н. Х., ученик в 5 а клас, а именно: ученикът системно не изпълнява задачите в часовете, поставени на целия клас; не се подготвя за заниманията; по време на час използва различни устройства

за игра, в нарушение на правилника за вътрешни ред; демонстративно се разхожда из класната стая в часовете и напуска часа без разрешение на учителя; нагрубява системно съучениците си, използва нецензурни думи и често проявява агресия към ученици и учители. В доклада е посочено, че са провеждани множество разговори с ученика, с родителите му както и че Н. е консултиран от педагогически съветник и училищен психолог. При всеки разговор ученикът обещавал, че ще поправи поведението си, но без резултат. В заключение е изложено, че с поведението си Н. Х. пречи на учебния процес в класа, а непредвидимите му действия могат да доведат до по-сериозни последици за съучениците му.

Налице е доклад от учители, преподаващи на 5 а клас в училището, както и решение на Педагогическия съвет от заседание на 12.03.2019г., с което е изпълнена разпоредбата на чл.203, ал.1 от ЗПУО, заповедта да бъде издадена по предложение на Педагогическия съвет.

Спазени са всички изисквания на чл.204 от ЗПУО. За откриване на процедурата са уведомени родителите, както и директора на дирекция „Социално подпомагане, отдел „Закрила на детето“ в Район „К. село“. Ученикът е бил изслушан на 09.04.2019г., видно от протокол № 1954/09.04.2019г., на срещата, на която са присъствали директора, учители, работещи с 5 а клас, инспектор Д. към 06 РУ-СДВР, секретар на МКБППМН, район К. село и родителите на ученика. Предвид изложеното, неоснователно е възражението, че не е изпълнено изискването на чл. 204, ал. 1 от ЗПУО за уведомяване на Дирекция „Социално подпомагане“.

Правилно е приложен и материалния закон, поради което няма основание за отмяна и съгласно чл.146, т.4 от АПК.

Санкцията е наложена на основание чл.199, ал.1, т.3 от ЗПУО, във връзка с мотивирано предложение и решение на Педагогическия съвет. Същата е наложена за нарушение на чл. 34, ал 1, ал. 2 ал. 4, ал. 5 и ал. 7 от Правилника за дейността на училището.

Съгласно посочените в заповедта разпоредби учениците нямат право да отсъстват от учебни занятия без уважителни причини (ал.1), да нарушават обществения ред и дисциплина, да увреждат училищното и обществено имущество (ал.2), да създават пречки за учителя и други длъжностни лица при и по повод изпълнение на служебните им ангажименти (ал.4), накърняват с поведението си авторитета и достойнството на учителите (ал.5) и да използват GSM и електронни устройства по време на час, без изричното разрешение на учител (ал.7).

Съгласно чл. 199, ал. 1, т. 3 ЗПУО за неизпълнение на задълженията, определени в закона, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците, на ученик може да се наложи санкция "предупреждение за преместване в друго училище". В случая, от

доказателствата по делото безспорно се установява, че ученикът Н. Х. има поведение, с което нарушава установените за учениците задължения и неговото поведение е неприемливо. Видно е от доказателствата, че има оплаквания от поведението на ученика, който са започнали след идването му от друго училище. Същият има агресивно поведение както към съучениците си, така и спрямо учителите и не спазва правилата за поведение в учебното заведение. От училището са търсени причините за това, давана е възможност за преодоляване на проблемното поведение. Ученикът и родителите му не отричат, че причината за възникналите конфликтни ситуации е в поведението на Н. Х.. С ученика преди налагане на процесното наказание работи психолог, но въпреки това не се забелязва промяна. Предвид невъзможността да се повлияе върху поведението на ученика и неговите негативни прояви са продължили, изводът е, че са изчерпани всички механизми за въздействие върху вътрешната му мотивация и преодоляване на проблемното му поведение, поради което правилно му е наложено предвидено в закона наказание " предупреждение за преместване в друго училище ".

Видно от преписката със Заповед №511-382/16.01.2019г. на директора на училището му е била наложена санкция „забележка“ за нарушаване на чл.34, т.2 и т.4 от Правилника за дейността на училището, във вр. с чл. 36, ал. 1, т.5 от ПДУ за неспазване на реда в класната стая и в училището, създаване на пречки за учителя по повод изпълнение на служебните му ангажменти.

Не е налице хипотезата на чл.200, ал.5 от ЗПУО, при която санкцията е неприложима, тъй като не е налице доказателство, посочено в медицинските документи на ученика, поведението му да е в резултат от увреждане или нарушение на здравето. Видно от заключение на комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза, изготвена от вещите лица д-р Г. К. и д-р Д. Босилков, към момента на налагане на наказанието, което е април 2019 г. в медицинската документация, има описано разстройство в привързаността, като диагнозата е поставена от невролог. Тези заболявания обаче не са обект на диагностициране и лечение на невролозите, тъй като това е психиатрична диагноза. Диагностичните критерии не отговарят на анамнезните данни, така че тази диагноза не е правилно поставена и към онзи момент и въобще. Разстройството на привързаността е заболяване, което започва още в ранните години около 3-4 годишна възраст и то е перманентно - продължава през целия жизнен път на човека. За първи път помощ са потърсили родителите на осем годишна възраст, което е далеч от периода, в който започва това заболяване. което в конкретния случай отсъства.

Другият диагностичен критерии, който е изключително важен е, че състоянието нарушава функционирането във всички видове среди в училищната, в семейната, в спортната, а родителите описват, че това е само изолирано поведение в училищна среда и няма всъщност и в анамнезата и всички данни не потвърждават тази диагноза - не отговарят на диагностичните критерии. В случая се наблюдава, че при промяна на средата поведението се

променя драстично, т.е. вторият основен критерий също липсва.

Заклучението на вещите лица е, че Н. не е имал психично разстройство, а проблемна реадaptация във въпросното училище, с поведенчески проблеми и тревожност.

Към момента на изследването Н. Х. също няма психиатрични заболявания, налице са темпераментни особености с по-изразена импулсивност, докачливост, данни за известен дефицит във вниманието, които не покриват диагностичните критерии за заболяване. Дефицити в емоционално-волевата сфера са налице, но не до степен на увреда, която да води до липса на пълен контрол върху действията. При деца с дефицит в емоционално-волевата сфера и ексекyтивни нарушения, може да се провокират по-изразена тревожност, през раздразнителност до гняв, както и по-изразени поведенчески проблеми. При Н. Х. липсват данни за актуално психично заболяване, възможно е съчетанието от темпераментни особености, жизнения път, начинът и стила на отглеждане, евентуално стигматизиращо отношението на децата в предходните училища да са провокирали тревожност и активно, но изолирано предизвикателно поведение в конкретната училищна среда.

Съдът намира, че заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона, а именно да се превъзпита ученикът към спазване на нормите на поведение, а именно да не се нарушава дисциплината в училище, както по отношение на учебния процес, така и спрямо останалите участници в него и да не се допуска негативните прояви на учениците да останат без последствие. Заповедта има значение както за личната така и за генералната превенция.

Посочените до момента обстоятелства мотивират настоящия състав да потвърди обжалваната в настоящото производство заповед като законосъобразна.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорващата страна следва да бъде осъдена да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 500 /петстотин/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение, своевременно поискани и доказани със списък по чл. 80 от ГПК. Направеното възражение за прекомерност не може да бъде уважено, тъй като възнаграждението е в предвидения минимум съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. И.- Х., като родител и законен представител на малолетния Н. Н. Х., срещу Заповед № 985-765/19.04.2019г. на Директора на 142 Основно училище „В. Х.“- С..

ОСЪЖДА П. И. И.- Х., като родител и законен представител на малолетния Н.

Н. Х. да заплати на 142 Основно училище „В. Х.“- С. разноси по делото в размер на 500 (петстотин) лева.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: